

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

KOMISJA

Zawiadomienie o wszczęciu procedury badawczej dotyczącej przeszkód w handlu w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 3286/94, polegających na wprowadzonym w Stanami Zjednoczonymi zakazie zagranicznych internetowych gier losowych oraz jego wykonywaniu

(2008/C 65/07)

W dniu 20 grudnia 2007 r. Komisja otrzymała skargę na podstawie art. 4 rozporządzenia (WE) nr 3286/94 ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem”). Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia, został zawieszony w porozumieniu ze skarżącym do dnia 15 stycznia 2008 r.

1. Skarżący

Skarga została złożona przez Remote Gambling Association (zwane dalej „RGA”).

RGA jest stowarzyszeniem handlowym z siedzibą w Londynie, do którego należy większość światowej czołówki firm z branży internetowych gier losowych. Do RGA należy dziewięciu z dziesięciu największych operatorów we Wspólnocie, oraz 16 z pierwszej dwudziestki. Stowarzyszenie to reprezentuje zatem znaczną część wspólnotowej branży internetowych gier losowych.

RGA jest zatem stowarzyszeniem działającym w imieniu jednego lub więcej przedsiębiorstw wspólnotowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 2 ust. 6 rozporządzenia.

2. Przedmiotowa usługa

Skarga dotyczy świadczenia usług w zakresie komercyjnych gier losowych i zakładów przy pomocy środków komunikacji na odległość, przede wszystkim w Internecie.

Usługa ta wchodzi w zakres podsektora 96492 „Gry losowe i zakłady wzajemne” w sektorze 964 „Usługi związane ze sportem i inne usługi w zakresie rekreacji” w „Sektorowym wykazie klasyfikacji usług” (tzw. wykazie „W/120”) stosowanym w kontekście Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (zwanego dalej GATS).

Nie ma szczególnych przepisów prawa UE w tej dziedzinie, choć prawodawstwa niektórych państw UE przewidują licencjono-

wanie operatorów internetowych gier losowych (w Austrii, Irlandii, na Malcie, w Zjednoczone Królestwo i na Gibraltarze, we Włoszech) na podstawie przepisów ustawowych lub wykonawczych.

3. Przedmiot

Skarga dotyczy: (i) ustawodawstwa Stanami Zjednoczonymi zakazującego internetowych gier losowych; (ii) środków przyjętych przez Stanami Zjednoczonymi w ramach wykonywania tego ustawodawstwa; oraz (iii) dyskryminacyjnego sposobu wykonywania tego ustawodawstwa.

W tym względzie w skardze wskazano konkretnie odpowiednie przepisy ustawy Stanami Zjednoczonymi o zakazie zakładów przy pomocy środków komunikacji przewodowej (Wire Act), „bezpieczną przystań” ustanowioną, według skarżącego, przez międzystanową ustawę o wyścigach konnych (Interstate Horse Racing Act — IHA); ustawę o zakazie przemieszczania się w celu prowadzenia nielegalnej działalności (Travel Act); ustawę o prowadzeniu nielegalnych gier losowych (Illegal Gambling Business Act — IGBA); ustawę o urządzeniach do gier i zakładów (Wagering Paraphernalia Act) i federalne ustawodawstwo dotyczące zwalczania prania brudnych pieniędzy; zakazy zawarte w ustawach stanowych; ustawę wykonawczą w sprawie bezprawnych internetowych gier losowych (Unlawful Internet Gambling Enforcement Act — UIGEA) oraz odmienne i dyskryminacyjne traktowanie na gruncie tych przepisów operatorów z UE w porównaniu z operatorami z Stanami Zjednoczonymi.

4. Zarzut przeszkody w handlu

Skarżący uważa, że środki opisane w sekcji 3 stanowią przeszkodę w handlu w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu (WTO) (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 71), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 125/2008 (Dz.U. L 40 z 14.2.2008, str. 1).

Skarżący twierdzi, że środki opisane w sekcji 3 są niezgodne z kilkoma przepisami GATS.

Skarżący twierdzi, że utrzymując w mocy Wire Act, Travel Act i IGBA, których niezgodność z art. XVI GATS orzeczono w sporze w sprawie gier losowych w Stanami Zjednoczonymi (WT/DS285), oraz podejmując środki wykonawcze przeciwko zagranicznym usługodawcom, Stanami Zjednoczonymi odmawiają dostępu do rynku niezgodnie z art. XVI. Ponadto skarżący podnosi, że przyjęcie UIGEA, w której Kongres Stanami Zjednoczonymi uznaje możliwość regulacji internetowych gier losowych, oraz selektywne egzekwowanie prawa, w szczególności poprzez możliwe sankcje karne przeciwko zagranicznym usługodawcom, lecz nie przeciwko usługodawcom mającym siedzibę w Stanami Zjednoczonymi, uwydatniają naruszenie art. XVI oraz znacząco podważają pozycję Stanami Zjednoczonymi w zakresie ewentualnej obrony na gruncie art. XVI GATS.

Po drugie, skarżący twierdzi, że środki opisane w sekcji 3 są niezgodne z art. XVII GATS. W skardze podnosi się, że operatorzy internetowych zakładów w wyścigach konnych, mający siedzibę w Stanami Zjednoczonymi, oraz niemający siedziby w Stanami Zjednoczonymi operatorzy internetowych gier losowych są podobnymi usługodawcami lub świadczą podobne usługi, a Stanami Zjednoczonymi naruszają art. XVII, traktując mniej korzystnie operatorów internetowych gier losowych niemających siedziby w Stanami Zjednoczonymi. W skardze twierdzi się, że fakt, iż niektórzy operatorzy z UE nie oferowali zakładów w wyścigach konnych, jest całkowicie związany ze środkami regulacyjnymi stosowanymi przez Stanami Zjednoczonymi, zniekształcającymi stosunki konkurencyjne między operatorami z siedzibą w Stanami Zjednoczonymi i niemającymi siedziby w Stanami Zjednoczonymi. Ponadto twierdzi się, że selektywne egzekwowanie zakazu świadczenia usług w zakresie gier losowych na odległość w stosunku do zagranicznych usługodawców, lecz nie w stosunku do usługodawców z siedzibą w Stanami Zjednoczonymi, w szczególności przy pomocy możliwych sankcji karnych, stanowi oczywisty przykład dyskryminacji niezgodnej z art. XVII.

Skarżący uwzględni także fakt, że w najbliższych miesiącach spodziewane są znaczące zmiany odpowiednich ram prawnych GATS w związku z zamiarem Stanami Zjednoczonymi, by odstąpić od swoich zobowiązań w ramach GATS dotyczących usług w zakresie gier losowych i zakładów wzajemnych. Skarżący utrzymuje, że to odstąpienie nie obowiązywałoby z mocą wsteczną, zatem nie wpłynęłoby na obowiązki Stanami Zjednoczonymi odnoszące się do jakiegokolwiek czynności lub faktu, które miały miejsce w okresie, gdy zobowiązanie Stanami Zjednoczonymi było jeszcze w mocy. Zważywszy, że jedynym istotnym dla tej skargi zdarzeniem gospodarczym („czynnością lub faktem”) są gry losowe na odległość oferowane osobom w Stanami Zjednoczonymi przez szereg operatorów z siedzibą w UE przed ich wycofaniem się z rynku Stanami Zjednoczonymi, a zatem w okresie istnienia zobowiązań Stanami Zjednoczonymi, zdaniem skarżącego Stanami Zjednoczonymi są zobowiązane do nieprzyjmowania lub zaprzestania stosowania wszelkich środków naruszających zobowiązania tego kraju w odniesieniu do takich zdarzeń gospodarczych z przeszłości.

W świetle dostępnych informacji opartych na faktach i przedłożonych dowodów, Komisja uważa, że skarga zawiera wystarczające dowody *prima facie* istnienia przeszkód w handlu w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia.

5. Zarzut niekorzystnych skutków w handlu

Skarżące stowarzyszenie utrzymuje, że przeszkody w handlu wskazane w skardze zmusiły jego członków do całkowitego wycofania się z rynku Stanami Zjednoczonymi, a także wywierają dodatkowe znaczące niekorzystne skutki w jego działalności poza Stanami Zjednoczonymi. Skarżący twierdzi, że w związku z tym można uznać przeszkody w handlu za stwarzające niekorzystne skutki w handlu i grożące ich powstaniem.

Skarga zawiera informacje i dowody wykazujące, że środki wywierają istotne skutki w handlu usługami między UE i Stanami Zjednoczonymi oraz we wspólnotowym sektorze gier losowych, a także potencjalnie mają znaczący wpływ na gospodarkę Wspólnoty. Skarżący utrzymuje również, że istniejące zagrożenia w postaci możliwych sankcji karnych mogą mieć dalsze poważne skutki dla przedsiębiorstw, których to dotyczy, oraz dla sektora gier losowych. Główne wskaźniki przytoczone w skardze, istotne dla sprawy, to: utrata dochodów w Stanami Zjednoczonymi za jeden rok finansowy przez trzy główne przedsiębiorstwa w UE, w wysokości 3 mln USD; utrata wartości giełdowej o ponad 11 mln USD przez te same trzy przedsiębiorstwa po przyjęciu UIGEA oraz ich wycofaniu się z rynku Stanami Zjednoczonymi; wniesienie wysokich grzywien do Departamentu Sprawiedliwości Stanami Zjednoczonymi; odniesienie do potencjalnego wpływu możliwych sankcji na zdolność przedsiębiorstw do prowadzenia działalności w normalnych warunkach poza Stanami Zjednoczonymi oraz efekt domina wobec sektorów świadczących usługi dla sektora gier losowych, a także wobec banków obsługujących płatności.

Komisja uważa, iż skarga zawiera wystarczające dowody *prima facie* dotyczące niekorzystnych skutków w handlu wywieranych przez środki względem skarżącego oraz sektora lub sektorów działalności gospodarczej we Wspólnocie w rozumieniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia.

6. Interes wspólnoty

Skarżący wskazuje, że UE stała się światowym liderem usług związanych z internetowymi grami losowymi, oraz że w sektorze tym Unia znacznie wyprzedza Stanami Zjednoczonymi. Wiele z największych światowych przedsiębiorstw posiada licencje w Zjednoczone Królestwo, Gibraltarze, na Malcie, w Irlandii i w Austrii oraz prowadzi działalność w tych krajach. W Szwecji, na Cyprze, w Bułgarii i w Estonii istnieje znaczące zaplecze zapewniające wsparcie technologiczne, marketingowe i obsługę klienta. W skardze odnotowano, że nie ma łatwo dostępnych dokładnych danych statystycznych na temat tego szybko rozwijającego się sektora handlu elektronicznego, lecz podano kilka wskaźników mających znaczenie gospodarcze dla sektora, w tym szacunkową liczbę 15 000 pracowników zatrudnionych w branży internetowych gier losowych w UE, przy dużo wyższym udziale miejsc pracy wymagających wysoko cenionej wiedzy specjalistycznej niż w wielu innych branżach. Dalej wskazano, że sektor internetowych gier losowych ma znaczący pośredni wpływ gospodarczy na inne sektory gospodarki zapewniające infrastrukturę niezbędną w działalności internetowej (przede wszystkim usługi finansowe, technologie informatyczne i usługi profesjonalne).

Istotnym czynnikiem, który także należy wziąć pod uwagę, jest komunikat w sprawie globalnego wymiaru Europy z października 2006 r. W komunikacie tym stwierdza się, że odrzucenie protekcjonizmu wewnętrznego musi iść w parze z aktywnością w tworzeniu otwartych rynków i uczciwych warunków handlowych za granicą. W tym kontekście najważniejszą częścią komunikatu jest Plan działania na rzecz konkurencyjności zewnętrznej UE, obejmujący plany odnowionej strategii dostępu do rynku, opartej na strategii zainicjowanej w 1996 r. w celu wsparcia egzekwowania wielostronnych i dwustronnych porozumień handlowych i otwarcia rynków w krajach trzecich. W tym względzie ważne jest zagwarantowanie, że inni członkowie WTO przestrzegają swoich zobowiązań w ramach tej organizacji.

Wobec powyższego uznaje się, że wszczęcie procedury badawczej leży w interesie Wspólnoty.

7. Procedura

W wyniku stwierdzenia, po przeprowadzeniu stosownych konsultacji z Komitetem Doradczym ustanowionym na mocy rozporządzenia, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie procedury badawczej celem rozpatrzenia zagadnień prawnych i związanych z zaistniałymi faktami, oraz że leży to w interesie Wspólnoty, Komisja wszczęła badanie zgodnie z art. 8 rozporządzenia.

Zainteresowane strony mogą się zgłosić i przekazać swoje opinie na piśmie w zakresie poszczególnych zagadnień podniesionych w skardze, dostarczając dowodów potwierdzających zgłaszane fakty.

Ponadto Komisja wysłucha stron, które złożą o to wnioski na piśmie, po ich zgłoszeniu się, pod warunkiem że wynik procedury ich bezpośrednio dotyczy.

Niniejsze zawiadomienie jest publikowane zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia.

8. Termin

Wszystkie informacje związane ze sprawą oraz wszystkie wnioski o przesłuchanie powinny dotrzeć do Komisji nie później niż 30 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia i powinny zostać przesłane w formie pisemnej na adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Jean-François Brakeland, DG Trade F.2
CHAR 9/74
B-1049 Bruksela
Faks: (32-2) 299 32 64

Należy także zaznaczyć, że jeśli zainteresowane strony są zdania, że napotyka trudności w związku z korzystaniem ze swego prawa do obrony, mogą zażądać interwencji urzędnika DG ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Pośredniczy on w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, zapewniając w razie potrzeby mediację w sprawach proceduralnych dotyczących ochrony interesów stron w trakcie postępowania, w szczególności w odniesieniu do kwestii dotyczących dostępu do akt, poufności, przedłużenia terminów oraz obchodzenia się z pisemnymi lub ustnymi oświadczeniami i uwagami. Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych rzecznika praw stron na stronach internetowych DG ds. Handlu (<http://ec.europa.eu/trade>).